

Communis
omnium
Metallo-
rum Mate-
ria.

Quid Arti-
fici facien-
dum.

Metallo-
rum divi-
sio.

Series

Axioma.

juxta cum Auro illud ipsum Corpus Mercuriale, quod omnibus Metallis materia communis est, & ex quo fiunt, & constant omnia Metalla, id propter etiam unam communem materiam, seu eodem Corpore Mercuriali cuncta constantia, atque Aurum potentia sua existendo idem evadentia, quando suo Sulphure Externo & combustibili, sive Naturæ, sive Artis beneficio liberantur, & immunia redduntur. Nempe hoc unicum illud est, quod illis ipsis minoribus, & imperfectioribus Metallis adherens facit, ut ad Auri perfectionem contendere non possint, nisi operationis Naturalis longissimæ adjumento tandem illo imperfectionis vinculo solvantur. Hinc Artifex peritus, cui unicum hoc incumbit, ut Naturæ gradus & progressus tardissimos corripit, & brevioris temporis intervallo id consequatur, ad quod perficiendum tanto temporis spatio Naturæ opus est, facili negotio odorabitur, quid in hac re tam ardua quidem, sed tamen etiam facili, sibi faciendum sit, nimirum ut in Naturam Metallorum accuratissima cognitione se insinuet, & hæc duo Sulphura probe à se invicem distinguere discat, quæ ipsi à tot stultissimis, & nugacissimis laboribus revocato viam monstrabunt, & ex Labyrintho illo Chymicæ intricatissimo miserum, quasi Ariadnæ filo, facillimè expedient. Si enim cujusque, metalli leprosi, & combustibili illo Sulphure inquinati ægritudinem illam Sulphuream tollere noveris, purum putum Aurum fœdâ illâ leprâ Sulphurâ in Imperfectionibus Metallis tectum, & arte liberatum nancisceris, ac eadem illa purum putum aurum potentia esse comperies. Sulphur itaque illud combustibile comburendum, & à Corpore Mercuriali suum proprium, & verum Sulphur in se continente removendum est, ut hoc suâ leprâ, & fœditate liberatum fulgore & ponderositate in apertum prodeat, & seipsum Auro suo splendore vestitum ostendet, quâ de re pluribus agemus, ubi ad Mercurii, & Auri descriptionem sermonis nostri filum nos deduxerit. Sulphura dicta duo, Combustibile puta, Imperfectum, & Leprosum, ac Incombustibile, purum, atque perfectum Metalla in Perfecta atque Majora, & Imperfecta vel Minora discriminat. Omnium perfectissimum est Aurum, corpore illo perfectissimo Mercuriali constans, & purus putus Ignis in Mercurio existens: Imperfectius eo & cæteris perfectius Argentum: Reliqua Imperfecta, ut Cuprum, Stannum, Ferrum & Plumbum. Mercurius seu Argentum Vivum non minus imperfectum, quam cætera, utpote quod cæterorum Origo, & Aqua illa Mineralis ex qua Metalla admixtione Sulphuris fieri & procreari solent. In hac Metallorum serie Argentum Vivum, & Aurum sunt duo extrema; illud initium, & hoc finis, inter quæ cætera intercedunt, atque intermedia sunt, & ideò huic vel illi propinquiora, de quo ordine hoc axioma probe observandum, quod ab extremo ad extremum non detur transitus, nisi per media, idque tam in Naturâ quam Arte, id quod experientia ipsa utrinque ad oculum demonstrat, imprimis in ipsa famosi illius Lapidis confectione in quâ ab infima

compositione combinari Mercurii, seu à Substantia illa Mercuriali ex una radice, & duabus Substantiis Mercurialibus exorta, per omnes gradus Metallicos ad supremum progressus continuus requiritur. Hinc licet perfecta Metalla, Aurum cum primis, sæpè solam inveniantur, tamen ut plurimum in cæteris etiam metallis latent, & ex iis eruantur: Imò nullum plumbum invenies, quod Argento careat, & hoc ut plurimum Auro prægnans, & gravidum ostendes. Quin, teste *Lazaro Erckero*, nullum argentum est, quod non naturaliter granum Auri vel majus, vel minus absconditum habeat, & contra nullum Aurum, adeò purgari, vel separari ab Argento potest, quin secundum rationem aliquantulum ejus retineat, quia Argentum est Mater Auri & hoc ejus fœtus. Plura vide apud *Michaëlem Mayerum* in *Viatorio de 7. montib. Planetarum titul. de Argento*. In communi Materiâ illâ Metallicâ ex Mercurio & Sulphure partim interno & incombustibili, radicaliter cum Mercurio conjuncto, partim externo & combustibili hand inseparabiliter eidem adjuncto constante longissimi temporis progressus pedetentim separat posterius Sulphur combustibile, cujus adjumento utitur Natura in Metallis, & Auro generando, tanquam alicujus instrumenti auxilio, quod in operis perfectione tandem penitus separatur, & longissimâ decoctione consumptum, Mercurii, Sulphur fixum & incombustibile, in se continentis, corpus liberum, & purum relinquit, atque ita radiis splendidissimis coruscantem illum Solem Terrestrum, Aurum puta producit. Similitudine haud inconvenienter rem illustrabo. In hominis ex humano semine, ex utroque sexu conjuncto, prodeuntis generatione mensurus sanguis adjumentum quidem accedit, ad ipsum embryonem maturandum, & promovendum; sed tamen non est de essentia ipsius embryonis interna, utpote qui tandem penitus separatur, & semovetur, ac embryonem absolutum & perfectum relinquit. Pari ratione in Auri generatione, ubi Natura perfectionem à Creatore sibi concessam intendit, Sulphur illud combustibile calore suo auxiliatur interno illi Sulphuri incombustibili cum Mercurio suo radicaliter, & nexu indissolubili commixto, à quo postquam coagulatio in Aurum absoluta & perfecta est, alterum illud planè separatim ab operatione sua cessat, & nihil adjumenti amplius confert. Haud aliter ac Menstruum Embryonem in utero cingit, & ad perfectionem ipsius adjuvandam destinatum est; Et ut hoc ab Embryone ipso multum differt, ita etiam inter duo ista Sulphura Externum & Internum magna intercedit differentia, dum illud naturâ suâ combustibile ardet, comburit, comburitur, nigredinem, imperfectionem, & interitum conciliat, & à corporibus separari potest, eaque de causâ heterogeneæ cum Mercuriali Substantia est Naturæ: Hoc verò Metallicum, ex Substantia Argenti Vivi productum, ac proinde eidem non extraneum, sed homogeneum dealbat, fulvum colorem inducit, & perfectionem ac constantiam in igne largitur. Quomodo autem Natura in Metallorum ex Sulphure

Metalla
mixta ori-
untur.

Auri pro-
creatio.

Sulphuris
combusti-
bilis usus.

Similitu-
do.

Sulphuris
utriusque
differentia.

Naturæ in
Metallorum

procreatio-
ne opera-
tio.

Mercurius.

Sulphur.

In fumos
elevantur.

eorum
conjunctio.

Plumbum
stannum.

Argentum.

Aurum.

phure & Mercurio procreatione operari solet, paucis, & crasso quidem modo indicandum erit. Utriusque hujus substantiæ volatilis, & ignis calorem fugientis origo, & commixtio fit in visceribus terrestribus globi internis, superficiæ terræ proximis, in quibus Natura utramque producit ex quatuor Elementis, quæ in utraque firmiter connexa, ignis calorem vehementem tolerare non possunt, sed simul, & unâ in aërem aufugiunt. Mercurii mater aqua cætera Elementa in se continet & elemento terræ tam admirabili proportionem admixta est, ut nunquam à se invicem separari queant. In his duobus elementis aër est, & ignis, uterque duas priores, aquam & terram in perpetuo fluxu, & indefinente mobilitate conservantes. Aqua & terra in Mercurio primas tenent, & humiditatem, non tamen manus madefacientem, sensibus externis subijciunt. Ignis & aër in occulto latent, sensuum externorum perceptionem non admittentes. Sulphuris aqua quoque mater est, terræ suæ in separabiliter quoque adhærens, ac aërem atque ignem visceribus suis continens, quæ duo elementa posteriora prioribus duobus superiora, ejus siccitatem & caliditatem sensibus externis manifestas exhibent. Tam fortis verò, atque adeò firma est ipsorum connexio, ut si Corpus hoc sulphureum igne accendatur, cuncta simul in flammam abeant, & planè consumantur. Utraque porro substantia Mercurialis, & Sulphurea quotiescunque à calore in visceribus terræ excruciantur, sumi speciem induunt, & locorum angustis cohibita ad pristinum suum corpus, ubi frigidiorum sedem naturæ fuerint, coalescunt & revertuntur, tot conversionibus multoties repetitis pedetentim puriores evadentes. Horum fumorum ascendendum, & sibi invicem obviam venientium alter alteri miscetur, atque ita tanquam Mas & Femina in amplexum mutuum ruentes, si cavernas & rimas in faxis, lapidibus, & rupibus offenderint, in quibus ipsis exitus non pater, in iisdem sibi mox sedem figunt, & à Natura in Massam duram ac Metallicam temporis progressu rediguntur, venas Metallicas producentes, & pro ratione locorum, caloris, aliarumque similibus circumstantiarum, domicilia diversorum Metallorum exhibentes; inter quæ Plumbum & Stannum, utpote minus perfecta, plerumque primo ortu prodire solent. Et quoniam Mercurius ipse ex quatuor Elementis constans in se continet, habet etiam in se suum proprium & indivisibile Sulphur, ac proinde in compositione illâ Argentum, tanquam Embryo inclusus, in ventre suo Aurum gerens, atque eâ de causâ hujus sui filii mater, unâ existit, quos fœtus Natura longissimo tempore, ob multa obstacula, excludere consuevit. Etenim Argento Vivo à subterraneo calore, viscerum terrenorum partes internas permeante, sublevaro, & propulso, Sulphur itidem elevatum, ut modo diximus, commiscetur, commixtumque in illud frigidum, & humidum qualitates suas siccas & humidas introducit, ac internum ejus Sulphur

suscitando, pedetentim illud calorem reddit. Hac operatione Argentum Embryo sensim accrescit, & filium pe Aurum generat; quod nihil Sulphur, seu ignis merus in Argento portionatus, & æquatus huic ipsi cui inseparabiliter inhaeret, eâ quam Natura adhibere novit. Auri Vivi coagulatio in Argentum, quod, sive per imperfecta, sive alia medio Sulphuris comburentis & tutam sit, quod suâ perpetuâ Argentum Vivum illud coagulatio producit vim suam calidam, & in Argentum primò, postea in Aurum. Accedit huc, quod continet discolorum se, prioribus in sede suis, indefinenter adjunguntur tallicam illam massam perpetuâ ita augmentum nunquam cessans nas metallicas sub terrâ longè latet quæ vera Metallorum est accretio Metalla in suis venis augeri, & creari non desinunt. Ex his omnibus nervâ demonstratis clarissimè li procreandis in terrâ Metallis opergressus, quo ex Argento illo Vivosumam, frigidam, atque humilitatem habente, & Sulphure illo igneo, atque itidem fumoso, Mercurius terræ internis generare non rum cunctorum excellentiam do Naturæ operatio, quâ in iis producendis borandis, & ad finem ultimum detur. Eorum usum infinitum, & credibilem, quam mortalibus affertia loquitur, eademque satis luculentatur ineffabile detrimentum, & abusus insanos mortales afficit. Atestabilis fames, & insatiabilis est tam miseris calamitate affligat, & minem fugit: Quam horrenda sit hominum multitudinem ferrum cuique notum est: Taceo horrentum tormentorum tonitrua & fulgotæ urbes concutuntur, & even hominum millia tam misere vitâ p omisso hoc vulgari usu utilissimo terrimo, ad ea progrediamur co in Medicina & Alchymia præstant dam Philosophus de ipsis in genere t sint nihil aliud nisi aqua & oleum Naturæ maledictæ, acerbâ nimirum sterâ cupiditate, tanquam Saturni & igneâ proprietate in compa& & Mercurii retenta, atque redacta quod debito modo destructum, prietates, aut proprias qualita Creationem primam clarè ostend enim Metalla & lapides oleum, rum dulcedine suâ superans, si ma liberentur. Est verò illud Cœlest pulcherima, & splendidissima, proprietate si denudari posset,